

Гр. Д. Начовичъ бѣше ми писалъ да ми иска тия свѣденія, и азъ му ги изложихъ. Но като ми ги искате и вие, азъ ще ви раскажа каквото си припомнямъ за основанието на Комитета отъ самото му начало.

Още въ 1864 г. въ Букурещъ се състави Румънски Таенъ Комитетъ. Той бѣше централенъ; въ столицата имаше свои секции, а въ провинцията Окръжни и Околийски, и тѣ тоже съ секции, послѣднитѣ състояще неповече отъ десять члена само, които непознаваха по-нататакъ освенъ всѣкой своитѣ другари въ секцията. Задачата на тоя Комитетъ бѣше: детрониранието на Князь Куза и избора на чужди князь, за да се испълни революционната програма отъ 1848, която бѣше: *Printz Strain!* Между членоветѣ на тоя Комитетъ въ Букурещъ, въ една отъ секциитѣ му, имаше и наши Българи — та кога ли въ Влашко е ставало нѣщо безъ активното участие и на нашитѣ Българи — между които Хараламби Сяровъ и Тома Брашовенина, — този на гърба на когото Куза презъ нощта на 11 Февр. 1866. подписа абдикацията си, когато съзаклятницитѣ нахълтаха въ двореца. Предложено бѣ и на Раковски и други да влѣзатъ въ Комитета, но всички отказаха, тѣй като щѣше да бжде черна неблагодарностъ отъ страна на Българитѣ да отплатѣтъ съ зло на човѣка, който направи едно голѣмо добро на народа имъ, като заповѣда да се приематъ въ туку що устроената отъ Докторъ Давила медицинска школа нѣколко Българчета, които всички днесъ сж въ България Доктори Медицини и Хирургии.

Слѣдъ детрониранието на Куза, Турцитѣ концентрираха войскитѣ си въ Шуменъ и Русее и чакаха само заповѣдъ да окупирайтъ Съединенитѣ Княжества, както се наричаше тогива сегашното Кралство Румънния. Тогасъ именно и новото румънско правителство потърси да се възползува противъ Турцитѣ съ българския елементъ и почна да обикаля Българитѣ съ цѣль да създаде една диверсия съ едно вѣстание въ България и да принуди Турцитѣ да отдѣлѣтъ часть отъ силитѣ си отвѣдъ Дунава,

Първото нѣщо, което Румънското правителство направи за да погаделичка и постресне Българитѣ, бѣ едно антрефиле въ официалния си „*Monitorul*“, въ което приблизително се казваше: „Румънния като си припомни за своята стара съюзница, България, за нейното славно минало и днешното ѣ нещастно положение, преди нѣколко години, чрезъ Народното Събрание, рѣши щото ежегодно да се даватъ отъ Държавния бюджетъ на Българската Букурешка Ефория по 10,000 гр. влашки (lei vechi) за въ полза на проектираната болница въ старата българска столица, в. Търново; а сега призовава Ефорията да даде свѣденіе за паритѣ и положението на болницата“. И слѣдъ малко Ефорията напечата една брошура, въ която се даваше отчетъ и всички свѣденія.

Тогива Раковски като вѣрваше че Турцитѣ непременно ще окупирайтъ Румънния и подозираше че ще бжде предаденъ въ рѣцѣтѣ имъ, взе съ себе си нѣколцина отъ неговитѣ хшпове и презъ Рени отиде въ Русия, отъ дѣто се завърна на слѣдующата